ΕΤΟΣ Α'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ Αὔγουστος 1890 ΦΥΛΛΟΝ ΙΒ'.

ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ. Ἀθηνῶν καὶ Ἐπαρχιῶν ἐτησία δρ. 1.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 1 καὶ λεπ 50 Οἱ βουλόμενοι νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί, δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ «Θαυμασίου Κόσμου», ἀποστέλλοντες συνάμα καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς εἰς ἑλληνικὰ νομίσματα ἢ γραμματόσημα οἱουδήποτε κράτους. —Γραφεῖον ὄπισθεν τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ὁδὸς Βασιλικῆς ἀρθ. 1.—Τιμὴ ἑκάστου φύλλου λεπτὰ 10.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΚΑΤ' ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ
ΕΥΘΗΝΙΑ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ—ΜΙΑ ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΤΟ ΕΤΟΣ—ΥΛΗ ΕΚΤΑΚΤΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ. Ν. ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὀσμοφόρα ζῶα.—Μάχη στρατευμάτων φερόντων παγοπέδιλα. — Τίνι τρόπῳ τὰ ὠὰ διατηροῦνται πρόσφατα. — Κληρονομικότης τῆς γραφῆς. — Ποῖον εἶδος ζώου πολλαπλασιάζεται τάχιον; — Σύμμικτα Ἐπιστημονικά.—Ἄνθρωποι τετραποδητὶ βαδίζοντες. — Ἐκκεντρικοὶ ἰατροί. — Ἡ πανήγυρις τοῦ προφήτου Ἠλία.—Μικρὰ Περιέργα.

ΟΣΜΟΦΟΡΑ ΖΩΑ

Χάριν προσελκύσεως καὶ ἀμύνης ἔμψυχά τινα πλάσματα ἀνέπτυξαν, προϊόντος τοῦ χρόνου, φυσικὰς ἰδιότητας αἵτινες εἶνε προϊὸν τῆς ἕξεως καὶ τῶν περιστοιχούντων ἀντικειμένων. Μία τῶν μᾶλλον σημειωσίμων τούτων εἶνε ἡ ἔκκρισις τῶν ὀσμῶν—εὐαρέστων ἢ ἐπιβλαβῶν. Πολλαὶ ὑπάρχουν ἀναλογίαι μεταξὺ τῆς φυτικῆς καὶ τῆς ζωϊκῆς ζωῆς, ἀλλ' οὐδεμία εἶνε σπουδαιοτέρα ἢ μᾶλλον ἀξιοπαρατήρητος ταύτης, ὅτι συνδεδυασμένη μετ' ἀμφοτέρων εἶνε ἡ ἐκπομπὴ τερπνῶν ἀρωμάτων ὡς μέσον προσελκύσεως καὶ ὁ ἐξατμισμὸς κακοσμιῶν ὡς μέσον ἀποκρουστικόν,

Ἐκ τῶν χορηγούντων πολύτιμα ἀρώματα ζώων, τὰ σημαντικώτερα εἶνε ἡ μοσχογαλῆ καὶ ἡ μοσχοδορκάς. Ἡ μοσχογαλῆ εἶνε γέννημα τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῶν Ἰνδιῶν. Ἐξ αὐτῆς ποριζόμεθα μελίφαιον, ἡμίρρευστον, λιπώδη ἔκκρισιν ἥτις εἶνε τὰ μάλιστα εὐώδης, τιμᾶται δὲ λίαν ὑπὸ τῶν μυρεψῶν. Αὕτη εὑρίσκεται ἔν τινι ἐξωτερικῷ θύλακι ἢ δοχείῳ ἰδιάζοντι εἰς τὸ ζῶον. Αἱ ἰδιότητες τοῖς ἐκκρίσεως ταύτης ἐν γένει εἶνε παρεμφερεῖς πρὸς τὴν ἄμβαριν (οὐσίαν εὐώδη ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης ἢ ἐπὶ τῶν ἀκτῶν ἀ παντῶσαν), ἡ εὐωδία ὅμως ταύτης συμφωνεῖ μᾶλλον μὲ ἀνθώδεις σκευασίας.

Ἡ ποικιλία τῶν ἐν Ἀφρικῇ μοσχογαλῶν εἶνε ἡ μᾶλλον γνωστή. Ἐνίοτε ἐν τῇ Ἀβυσσινίᾳ περιορίζεται χάριν τοῦ ἀρώματός της, παρετήρησαν δὲ ὅτι ἡ ἔκκρισις εἶνε ἀφθονωτέρα εἰς τὴν ἄρρενα ἀφοῦ ἐρεθισθῇ. Παράδοξον εἰπεῖν, τροφὴ ὠμοῦ κρέατος συντελεῖ σφόδρα εἰς τὴν παροχὴν τοῦ ἀρώματος.

Φαίνεται ὅτι ἡ ἄρρην μοσχοδορκὰς διαχέει τὸ τερπνόν της ἄρωμα ὅταν θέλῃ νὰ προσελκύσῃ τὸ θῆλυ. Ἐκ τούτου τοῦ ἀξιολόγου ζώου διεξάγεται τὸ ἐμπόριον τοῦ μόσχου, καὶ διὰ τοῦτο πολυτελῶς θηρεύεται ἐπὶ τῶν ὀρεινῶν σειρῶν τοῦ Τογκίνου, τῆς Κίνας, καὶ τοῦ Θιβέτ, ὅπου κυρίως διαιτᾶται.

Ὁ μόσχος εὑρίσκεται ἐντὸς μικροῦ θυλακίου ὑπὸ τὸ σῶμα τῆς δορκάδος, ὅπερ ἀποκοπὲν ὑπὸ τῶν κυνηγῶν, ἀποκαθίσταται σκληρὸν καὶ ξηρόν, καὶ διατηρεῖ τὸ ἐμπεριεχόμενον ὡς γλοιώδη κόνιν ὑπερύθρου φαιοῦ χρώματος. Ἡ μοσχόνησσα αὐτόχθων τῆς Ἀμερικανικῆς Ἠπείρου, καὶ ὁ μοσχόβους, ὁ εὑρισκόμενος εἰς τὰς ἀρκτῴας χώρας, περιγράφονται οὕτω πως ἕνεκα τῆς μοσχοβόλου αὐτῶν εὐωδίας.

Ὁ μοσχοποντικὸς εἶνε ἀηδὴς καὶ ἀπεχθὴς ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ζῶον. Ἡ μοσχοβόλος αὐτοῦ ὀσμὴ εἶνε τόσον δυνατὴ καὶ καταθλιπτικὴ ὥστε οὔτε ὁ ἄνθρωπος οὔτε τὰ ζῶα δύνανται νὰ τὴν ὑποφέρωσιν. Ἐνταῦθα κεῖται ἡ σχετική του ἀσφάλεια. Ὀλίγιστοι σκύλοι τὸν φονεύουν, αἱ γαλαῖ δὲν τὸν ἐγγίζουν, καὶ αὐτοὶ οἱ κοινοὶ ποντικοὶ ἀποφεύγουν αὐτὸν ὅσον οἷόν τε. Ὄντως, τόσον ἐπιβλαβὴς εἶνε ὥστε οἱ ἱέρακες καὶ οἱ κόρακες τῶν Ἰνδιῶν δὲν πλησιάζουν νεκρὸν μοσχοποντικόν, καὶ οἱ κάνθαροι τῶν κοιμητηρίων οὐδεμίαν ἔχουσι μετ' αὐτῶν συνάφειαν. Οἱ Ἀγγλοϊνδοί, οἵτινες τὸν θεωροῦν ὡς τὴν μεγίστην θεομηνίαν τὴν ἀπαντῶσαν ἐν

τῇ Ἀνατολῇ, λέγουν ὅτι πᾶς ὅστις ἐγγίζει αὐτὸν πληροῦται τῆς ὀσμῆς του τοσοῦτον ὥστε ἐσαεὶ ἔπειτα διατηρεῖ αὐτήν. Ὡς δ' ἐκεῖνοι βεβαιοῦσι, ἐὰν μοσχοποντικός τις διέλθῃ ἄνωθεν φιάλης οἴνου, τὸ ποτὸν ἀνεπανορθώτως καταστρέφεται.

Ὑπάρχουν πρὸς τούτοις ἄλλα ὀσμοφόρα ζῶα, ὑπὲρ τῶν ὁποίων δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ βλαβερότης των ἀπορρέει ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ ἀρώματος. Λάβετε, ἐπὶ παραδείγματι, τὸν Shunk τὸ καθ' αὐτὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου κατήντησε ρητὸν καὶ ὕβρις. Ὁ Shunk, ἔχει κατά τινας ἐπόψεις, συγγένειαν πρὸς τὴν γαλῆν (νυφίτσα) διαφέρει ὅμως τὰ μέγιστα καθ' ἅλλας. Προσβαλλόμενος κενόνει ρευστόν τι τοσοῦτον βδελυρόν, ὥστε εἶνε σχεδὸν ἀνυπόφορον, καὶ ἐν ἀποστάσει προσέτι ἑκατοντάδων μέτρων εἶνε πραγματικῶς νοσοποιόν. Οὐδέν, λοιπὸν τὸ θαυμάσιον, ὅταν εἷς βάρβαρος Ἀμερικανὸς στιγματίζει ἕτερον, ὡς ἕνα «Shunk», τὸ πρόσωπον πρὸς ὃ τὸ ἐπίθετον ἀποδίδεται διψᾷ τὸ αἷμα τοῦ ὑβριστοῦ. Ὁ δόκτωρ Weu ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ «Τρεῖς χιλιάδες μίλια ἀνὰ τὴν Βρασιλίαν» περιγράφει ὡραῖον τι ἀλλὰ βδελυρὸν μικρὸν ζῶον καλούμενον Τιριρίκαν. Τοῦτο κεκτηται φοβερὸν ἐπιθετικὸν ὅπλον δύναμενον νὰ ἐκβάλῃ ἀληθῶς φρικώδη τινὰ ὀσμήν. Αὕτη δύναται μόνον νὰ σομπαραβληθῇ πρὸς ὀσμὴν μάζης τινὸς σεσηπότος ζῴου, ἁπλῆ δὲ πνοὴ τούτου ἀρκεῖ νὰ τρέψῃ εἰς φυγὴν πάντας τοὺς προστιόντας, καὶ νὰ ἀπέλθωσι προτροπάδην. Ὅταν ὅμως ἡ Τιριρίκα ἀποχωρῇ συμπαραλαμβάνει τὴν ὀσμοφόρον φιάλην μεθ' ἑαυτῆς, καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα ἐκ νέου εἶνε ἀνεκτή.

Ἡ ἰκτὶς εἶνε ἄλλο ζῶον ὅπερ ἐκπέμπει ρευστήν τινα ἔκκρισιν καὶ ἥτις εἶνε τόσον δυσώδης ὥστε προξενεῖ ναυτίασιν.

Πλεῖστα εἴδη ἀλωπέκων εἰσὶ μᾶλλον ἢ ἧττον κάκοσμα ἀλλὰ τὰ λευκὰ πολυποίκιλα εἴδη τῆς ἄρκτου δὲν ἐκπέμπουσιν κακὴν ὀσμὴν καὶ θεωροῦνται ὅτι εἶνε καθ' ὑπερβολὴν καθάρια.

ΜΑΧΗ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ ΦΕΡΟΝΤΩΝ ΠΑΓΟΠΕΔΙΛΑ

Κατὰ τὸ 1572 μικρὸς στόλος ὡπλισμένων πλοίων ἀνήκων εἰς τὴν Ὁλλανδίαν περιεκλείσθη ὑπὸ τῶν πάγων εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Ἀμστελοδάμου. Ὁ Δὸν Φρεδερῖκος, κατὰ τὴν ἐπάνοδόν του ἀπὸ τῆς λαφυραγωγίας καὶ τῆς σφαγῆς τῆς Naarden, ἀπέστειλεν ἐκλεκτὸν σῶμα στρατιωτῶν ἐπὶ τοὺς πάγους διὰ νὰ προσβάλωσι τὰ καθειργμένα πλοῖα. Τὰ πληρώματα, ὅμως, εἶχον ὀχυρωθῆ ἀνορύξαντα εὐρεῖαν τάφρον, πέριξ ὅλου τοῦ στόλου, ὅστις τοιουτοτρόπως κατέστη τότε ἀπόρθητον ὀχυρόν.

Ἐκ τῆς παγοτεύκτου ταύτης ἀκροπόλεως ἐξώρμησεν ἐν ἰσχυρὸν σῶμα ἐμπείρων ὁπλιτῶν παγοπεδιλοφορούντων, ἐνῷ οἱ πολιορκηταὶ ἐπροχώρουν. Ὁρμητικός, λαμπρός, καὶ ἀστραπαῖος ἀκροβολισμὸς ἐπηκολούθησε, καθ' ὃν οἱ Ὁλλανδοί, τόσον συνειθισμένοι εἰς τὸ παγοδρομεῖν εὐκόλως κατετρόπωσαν τοὺς ἀνταγωνιστάς των, καὶ τοὺς ἀπέκρουσαν μακρὰν τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἀπολέσαντες οὐκ ὀλίγας ἑκατοντάδας φονευθέντων ἐπὶ τῶν πάγων. «Ἦτο πρᾶγμα ὅπερ οὐδέποτε ἠκούσθη» εἶπεν ὁ Ἄλβας, τὸ βλέπειν σῶμα ὁπλιτῶν οὕτω πως ἀκροβολιζομένων ἐπὶ κατεψυγμένης θαλάσσης. Οἱ Ἱσπανοὶ ἐξεπλάγησαν ἐπὶ τοῖς καινοφανοῖς τούτοις ἐξελιγμοῖς ἐπὶ τῶν πάγων. Ὁ Ἄλβας ἀμέσως διέταξε 7000 ζεύγη παγοπεδίλων, καὶ οἱ στρατιῶταί του ταχέως ἔμαθον νὰ ἐκτελῶσι τοὺς στρατιωτικοὺς ἑλιγμοὺς διὰ ταύτης τῆς νέας παραβολῆς τόσον εὐθαρσῶς, ἐὰν μὴ τόσον ἐπιδεξίως, ὅσον οἱ Ὁλλανδοί. Πρὸς τούτοις, κατὰ τὸν πόλεμον μεταξὺ τῶν Γάλλων καὶ τῶν Ὁλλανδῶν περὶ τὸ τέλος τῆς δεκάτης ἑβδόμης ἑκατονταετηρίδος, Ὁλλανδικὸς στρατὸς παγοπεδιλοφορῶν ἀπέκρουσε Γαλλικὸν στρατὸν ἐπὶ τοῦ Scheldt.

* * * *

Νοημοσύνη κυνός. Κυρία τις ἦτο κάτοχος νοημονεστάτου κυνὸς ἐπεθύμησε δὲ νὰ τὸν φωτογραφήσῃ, καὶ ἑπομένως τὸν ἔφερεν εἰς καλλιτέχνην τινά, ἀλλὰ πᾶσα προσπάθεια ὅπως κάμῃ τὸν Κάρολον νὰ λάβῃ τὴν πρέπουσαν στάσιν ἀπέβη ματαία. «Ὕπαγε εἰς τὸν οἶκον» εἶπεν αὕτη τέλος πάντων. «Εἶσαι κακὸς διεστραμμένος σκύλος». Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐφαίνετο βαρέως φέρων τὴν ἀτιμίαν καὶ περιφερόμενος λίαν κατησχυμμένος.

Τὴν ἀκόλουθον πρωΐαν ἀναζητήσαντες αὐτὸν δὲν ἠδύναντο νὰ τὸν εὕρωσιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἐνεφανίσθη μετὰ τῆς φωτογραφίας του προσδεδεμένης περὶ τὸν τράχηλόν του. Ὅταν ὁ φωτογράφος ἔφθασεν εἰς τὸ ἀρχεῖόν του εὗρε τὸ μετανοῆσαν τετράποδον ἐκεῖ πρὸ τῆς ἀφίξεώς του, εὐθὺς δὲ ἅμα ἠνεῴχθησαν τὰ δωμάτια ὁ Κάρολος ἐπήδησεν ἐπὶ τῆς ἕδρας λαβὼν τὴν κατάλληλον στάσιν πρὸ τοῦ σκοτεινοῦ θαλάμου. Ὁ τεχνίτης τὸν ἐφωτογράφησε καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν οἴκαδε χαίροντα.

ΤΙΝΙ ΤΡΟΠΩ ΤΑ ΩΑ
ΔΙΑΤΗΡΟΥΝΤΑΙ ΠΡΟΣΦΑΤΑ

Τὰ πειράματα ἀπέδειξαν ὅτι τὸ ἄριστον μέσον εἶνε τὸ ἑξῆς. Ἀνάμιξον μίαν λίτραν ἀσβέστου (δραμ. 134) πρὸ μικροῦ σβεσθέντος ἐντὸς ἑνὸς γαλλονίου ἤτοι 30κάδ. καὶ δρ. 100 ὕδατος. Τοῦτο δέον νὰ μένῃ ἐπὶ μίαν ἢ δύο ἡμέρας πρὶν ἢ γείνῃ—χρῆσις αὐτοῦ, ὥστε τὸ ὕδωρ νὰ πορρροφήσῃ τόσον ἄσβεστον ὅσον δύναται νὰ κρατήσῃ. Ἀκολούθως θέσον τὰ ὠά, ἅπερ δέον νὰ ὦσιν ὅσον οἷόν τε πρόσφατα, ἐντὸς βαθείας λεκάνης ἢ ἄλλου δοχείου, καὶ σκέπασον αὐτὰ δι' ἀσβεστωμένου ὕδατος, ὅπερ πρέπει νὰ φθάνῃ ὑπεράνω τοῦ κορυφαίου στρώματος. Ὀλίγον ἅλας δυνατὸν νὰ προστεθῇ, εἶνε δὲ καλὸν νὰ ραντίζηται μικρὸν ποσὸν ἀσβέστου ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος πρὸς συντήρησιν τῆς δυνάμεως τοῦ ρευστοῦ. Ὠὰ τοιουτοτρόπως παρασκευαζόμενα διατηροῦνται πρόσφατα ἐπὶ μῆνας. Κατὰ τὸν συναγωνισμὸν βραβείων προσφερομένων ἐν τῇ κτηνοτροφικῇ ἐκθέσει τῆς Βερμεγχάμης πρὸ τριῶν ἐτῶν, διὰ τὴν ἀρίστην δωδεκάδα παρεσκευασμένων ὠῶν, τὸ πρῶτον βραβεῖον ἀπενεμήθη εἰς τὸν ἐκθέτην ὠῶν κατὰ τοῦτον τον τρόπον ἑτοιμασθέντων. Λαμπρὰ ἐπίσης ἐγένετο ἡ ἐπιτυχία, ὅταν τὰ ὠὰ ἁπλῶς συνεσκευάσθησαν εἰς ξηρὸν ἅλας ἄνευ ἑτέρας προσθήκης. Πολλὰ δείγματα παρεσκευάσθησαν ἐπιτριβέντα δι' ἀναλελυμένου λίπους, κηροῦ, ἐλαίου ἢ χοιρίου λίπους, πάντα ταῦτα ἦσαν χρήσιμα, ἄλλος τρόπος θεωρούμενος ἀποτελεσματικός, εἶνε τὸ βυθίζειν ἐντελῶς πρόσφατα ὠὰ ἐντὸς ζέοντος ὕδατος μόνον ἐπὶ ἓν ἢ δύο δευτερόλεπτα, τὸ καταθέτειν αὐτὰ ἐντὸς κιβωτίου καὶ εἰς δροσερὸν τόπον. Πρέπει νὰ φροντίζῃς ὥστε τὸ ὕδωρ πράγματι νὰ ζέῃ, ὅταν τὰ ὠὰ βυθίζωνται ἐντὸς αὐτοῦ. Μεμβράνη τις σχηματίζεται ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ κελύφους, ἀποκαθιστῶσα αὐτὸ ἀδιαπέραστον εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν. Ταῦτα πάντα τείνουν εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσωσι τὴν ἐξάτμισιν τοῦ ὕδατος ἀπὸ τοῦ λευκοῦ τοῦ ὠοῦ, καθόσον ἡ θέσις τοῦ ὕδατος καταλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, ὅστις τοιουτοτρόπως ἀποκαθιστᾷ τὸ ὠὸν προφανῶς ἐλαφρότερον καὶ μᾶλλον ὑποκείμενον εἰς σῆψιν. Ὁ συνδυασμὸς τοῦ ἀέρος μετὰ τοῦ θείου (ὅπερ ἀναλογεῖ δύο πρὸς ἑκατὸν) ἐντὸς τοῦ ὠοῦ σχηματίζει τὸ θειϊκὸν ὀξύ, γινόμενον καταφανὲς ὑπὸ τῆς δυσοσμίας τῶν ἐώλων ὠῶν.

* * * *

Ἡ ἐν τοῖς σχολείοις διδασκαλία. Μία διδασκάλισσα ἔν τινι δημοσίᾳ σχολῇ εἶχε συνειθίσει τὰς μαθητρίας της νὰ λέγωσιν. «Ὁ ἰσημερινὸς εἶνε φαντασιώδης γραμμὴ διερχομένη περὶ τὴν γῆν κτλ.» Οὐδέποτε δὲ ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν αὐτῆς ὅτι οἱ παῖδες καὶ τὰ κοράσια τῆς σχολῆς της δὲν εἶχον ἰδέαν τί ἐσήμαινε φαντασιώδης γραμμή, μέχρις οὗ ἡμέραν τινὰ ἐπισκέπτης τις ἠρώτησεν αὐτὰ πόσον πλατὺς ἦτο ὁ ἰσημερινός. Τι ἐς ἐνόμιζον ὅτι ἦτο πλατὺς πέντε χιλιάδας μίλια, ἄλλοι δύο χιλιάδας, καὶ ἄλλοι ἔλεγον ὅτι ἠδύναντο νὰ πηδήσωσιν ἄνωθεν αὐτοῦ. Ὁ ἐπισκέπτης τότε ἠρώτησε πῶς ἐνόμιζον ὅτι τὰ πλοῖα διέβαινον ἄνωθεν αὐτοῦ. Εἷς μαθητὴς εἶπεν ὅτι ἐνόμιζεν, ὅτι τὰ πληρώματα ἐξήρχοντο καὶ τὰ εἵλκυον ἄνωθεν αὐτοῦ, ἄλλος δὲ εἶπεν ὅτι εἶχεν ἀναγνώσει ὅτι μία διώρυξ εἶχεν ἀνορυχθῆ διὰ μέσου αὐτοῦ.

«Πῶς ὀνομάζεται ἡ διώρυξ» ἠρωτήθη.

«Σουέζειος διώρυξ» ἀπεκρίθη.

ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟΤΗΣ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ

Εἶνε βεβαιότατον ὅτι, προκειμένου περὶ ἰδιοχείρου γραφῆς, αἱ οἰκογενειακαὶ ὁμοιότητες εἶνε κοιναὶ ὅπως εἰς τὸ βάδισμα, τὴν ἕξιν τῆς ὁμιλίας, τοὺς χαρακτῆρας τῆς μορφῆς, ἢ εἴς τινα ἄλλην ἰδιότητα δι' ἧς μία οἰκογένεια διακρίνεται ἄλλης. Ἡ τῆς γραφῆς κληρονομικότης, καίτοι ἀναμφιβόλως κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται εἰς τὴν ἀπομίμησιν, δύναται ἴσως ἄριστα νὰ ἐξηγηθῇ συμφώνως πρὸς τὴν ἀμετάβλητον πορείαν τῆς φύσεως δι' ἧς κληρονομεῖ τις μέρος τῶν ἰνῶν καὶ τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς φυσιογνωμίας τοῦ προγόνου του μέρος τῆς χειραπτικῆς δυνάμεως καὶ τῆς δράξεως τῶν δακτύλων, ὅπως καὶ τοῦ σχήματος καὶ τῆς ἐκφράσεως τοῦ προσώπου. Αὕτη ἡ εἰκὼν ἢ ἡ ὁμοιότης, τῆς γραφῆς παρατηρεῖται συχνότερον εἰς τὰ θήλεα ἢ τὰ ἄρρενα, ἀλλ' ἀπήντησαν πολυάριθμοι περιπτώσεις σχεδὸν πανομοιοτύπου γραφῆς διαφόρων ἀρρένων τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, καὶ ἐν οἷς ὁ βαθμὸς τῆς συγγενείας δὲν εἶνε στενότερος τοῦ τῆς ἀνεψιότητος. Ὁ λόρδος Brougham εὗρέ τινα τῶν τοῦ πάππου του χειρογράφων ἀκριβῶς ὁμοιάζοντα πρὸς τὰ ἑαυτοῦ, καίτοι ὁ πάππος του εἶχε τελευτήσει πρὶν ἢ αὐτὸς γεννηθῇ, καὶ ἡ γραφὴ τοῦ πατρός του ἦτο πάντη διάφορος. Ἡ τοῦ λόρδου Brougham γραφὴ ἦτο λίαν περίεργος. Ὁ Κάρολος, Δαρβῖνος λέγει ὅτι «ἡ γραφὴ βεβαίως κληρονομεῖται», καὶ πρὸς τούτοις «πᾶς τις πρέπει νὰ ἐσημείωσε τὴν τυχαίαν στενὴν ὁμοιότητα τῆς γραφῆς τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ, μ' ὅλον ὅτι ὁ πατὴρ δὲν εἶχε διδάξει τὸν υἱόν του. Μέγας συλλέκτης αὐτογράφων μὲ διεβεβαίωσεν, ὅτι ἐν τῇ συλλογῇ του ὑπῆρχον διάφοροι ὑπογραφαὶ τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ, αἵτινες μολις διακρίνονται ἐκτὸς διὰ τῆς χρονολογίας αὐτῶν. Ὁ Γεώργιος Σήτων παρατηρεῖ ὅτι ἡ οἰκογενειακὴ ἰδιότης εἶνε λίαν σημειώσιμος ἐν ταῖς ὑπογραφαῖς, πρὸ πάντων ὅταν αὐτὸ τὸ κύριον ὄνομα συνοδεύει τὸ πατρωνυμικόν. Οὗτος παρατηρεῖ ὅτι ἡ ὑπογραφὴ τοῦ λόρδου Palmerston ἔφερε καταπληκτικὴν ὁμοιότητα πρὸς τὴν τοῦ πατρός του.

ΠΟΙΟΝ ΕΙΔΟΣ ΖΩΟΥ
ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΖΕΤΑΙ ΤΑΧΙΣΤΑ;

Οἱ φυτικοὶ ὀργανισμοί, οἱ καλούμενοι βακτηρίδια, ὑπερτεροῦσι πᾶν ἄλλο εἶδος ζῴου κατὰ τὴν ταχύτητα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ αὐτῶν. Πᾶν ἄτομον συνίσταται ἐξ ἑνιαίου κυττάρου, ὅστις, ἀναπτυσσόμενος, διαιρεῖται εἰς δύο, ὧν ἕκαστος πάλιν ἀναπτυσσόμενος διαιρεῖται εἰς δύο, καὶ ὑπὸ εὐνοϊκοὺς ὅρους ὁ πολλαπλασιασμὸς αὐτῶν ἐνεργεῖται δι' ἀπιστεύτου ταχύτητος. Ὁ Κόχν ὑπελόγισεν ὅτι εἶδός τι ὑφιστάμενον σχισμὸν ἅπαξ καθ' ἑκάστην ὥραν καί τινα αὔξησιν ἔτι τάχιον, ἀριθμεῖ περίπου δεκαεπτὰ ἑκατομμύρια νεογνὰ περὶ τὸ τέλος εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν, ἐνῷ ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος σχεδὸν δύναται μόνον νὰ παρασταθῇ διὰ τῆς χρήσεως πεντήκοντα καὶ ἑνὸς ψηφίων, δυσκόλου ἀποβαίνοντος τοῦ σχηματισμοῦ ἰδέας τοῦ ἀπείρου πληθυσμοῦ. Τὰ ἄτομα τῶν βακτηριδίων εἶνε λίαν μικροσκοπικά, ὥστε κοῖλον σωληνάριον, οὐχὶ μεῖζον κατὰ τὰς διαστάσεις του τῆς διαμέτρου ἀνθρωπίνου τριχός, ἠδύνατο νὰ συμπεριλάβῃ ἑκατὸν ἑκατομμύρια τοῦ μεγίστου εἴδους. Τὰ βακτηρίδια ἀναντιρρήτως ἀπαντῶσι παντοῦ εἰς ἀναριθμήτους μυριάδας, ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ἣν εἰσπνέομεν, ἐν τῷ ὕδατι ὅπερ πίνομεν, ἐν τῇ γῇ, ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς ἡμετέροις σώμασιν. Ὁ δὲ ἀριθμὸς ὁ ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ἐμπεριεχόμενος μεταβάλλεται σπουδαίως κατὰ τὴν χρονοκαιρίαν ἢ τὴν κατάστασιν τῆς

ἀτμοσφαίρας. Κατὰ τὸ ἐξαγόμενον τῶν ἐν Γαλλίᾳ ἐρευνῶν, παρετηρήθη ὅτι κατὰ μέσον ὅρον ὑπάρχουν σχεδὸν ἑξήκοντα ἐν ἑκάστῃ κυβικῇ ἀτμοσφαιρικῇ ὑιάρδα. Ῥαγδαῖαι βροχαί, ἐν γένει, ἐλαττοῦσι τὸν ἀριθμόν, ἀλλ' ἡ ἀνομβρία, ἀπ' ἐναντίας, ἐπαυξάνει αὐτόν. Ὁ μέγιστος ἀριθμὸς ἀπαντᾷ τὸ φθινόπωρον, ὁ δὲ ἐλάχιστος τὸν χειμῶνα. Κατὰ τὰ περίχωρα τῶν πόλεων καὶ τῶν κατῳκημένων τόπων ταῦτα ἐν γένει εἰσὶν ἀφθονώτατα, ἐνῷ ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν ὑψηλῶν ὀρέων ὑπάρχουσιν ὀλίγα ἢ καὶ παντάπασιν. Ἐν τῷ ὕδατι τὰ βακτηρίδια εἰσὶ πολὺ πλέον ἀφθονώτερα ἢ ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ. Τοιουτοτρόπως ἐν συμπεπυκνωμένῳ ὑδατῶδει ἀτμῷ εὑρέθησαν ἐντὸς 300 δραμ. ρευστοῦ 900, ἐν ὀμβρίῳ ὕδατι 64,000, ἐνῷ ἐν τῷ βορβορώδει ὕδατι, ὅπου ὑπάρχει ἡ τροφὴ δι' ἧς ἐτράφησαν, ὡς ἐπόμενον, ἐν μεγάλῃ ἀφθονίᾳ, ὑπῆρχον οὐχὶ ὀλιγώτερα τῶν ὀγδοήκοντα ἑκατομμυρίων. Ἐκ τῶν γεγονότων τούτων εἶνε κατάδηλον ὅτι περικυκλούμεθα ὑπὸ τῶν ὀργανισμῶν τούτων, καὶ ἐξ ἀνάγκης δεχόμεθα ταῦτα κατὰ χιλιάδας ἐντὸς τοῦ ἡμετέρου σώματος. Ἀλλὰ συγχρόνως, εἶνε ἐπίσης προφανές, ὅτι ὁ μεγαλείτερος ἀριθμὸς αὐτῶν πρέπει νὰ ἦναι ὅλως ἀβλαβής, ἄλλως δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ζῶμεν. Δὲν δυνάμεθα νὰ τὰ καταστρέψωμεν καὶ ἐὰν θέλωμεν, καὶ ἐὰν ἠδυνάμεθα, τὸ ἀποτέλεσμα ἤθελεν εἶναι ὀλέθριον, διότι ὁ βόρβορος τῶν ὑπονόμων καὶ ἄλλαι ἐφθαρμέναι οὐσίαι δὲν ἤθελον ἀποσοβηθῇ τότε μακρὰν ἡμῶν.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

Ἔχουσιν οἱ κοχλίαι ὀφθαλμούς; Μάλιστα, αἱ ἐσχατιαὶ τοῦ ἀνωτέρου καὶ μακροτέρου ζεύγους τῶν κεραιῶν αὐτῶν ἀπολήγουσιν εἰς στρογγύλους κόμβους, ἐπιστεφομένους ὑπὸ μελανῶν κοιλίδων—τῶν ὀφθαλμῶν. Ταῦτα εἰσὶν ἀτελέστατα καὶ στοιχειώδη ὀπτικὰ ὄργανα, ἀλλ', οὐχ ἧττον ἱκανὰ νὰ διακρίνωσι τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ σκότους, καὶ νὰ ἀνακαλύψωσιν ἐνίοτε τὴν παρουσίαν ξένου σώματος, ἀρκεῖ μόνον νὰ εἶνε ἀρκετοῦ μεγέθους. Ὁ τρόπος δι' οὗ τὰ ὀπτικὰ ταῦτα στελέχη εἰσελκύονται ὅταν παρίσταται κίνδυνος, καὶ ἐξάγονται ἐκ νέου ὅταν παρέλθῃ ἡ αἰτία τοῦ φόβου, εἶνε λίαν περίεργος. Ἑκάστη τῶν κεραιῶν εἶνε κοῖλος εὔκαμπτος σωλήν, τὰ μυώδη τοιχώματα τοῦ ὁποίου συνίστανται ἐξ ἰνῶν κυκλοειδῶν. Ὁ εἰδικὸς μῦς διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἡ κεραία δύναται νὰ εἰσάγηται εἶνε προσκεκολλημένος εἰς τοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν βάσιν κατὰ τὴν ἐσχατιάν καὶ διέρχόμενος κάτω τοῦ σωλῆνος συνδέει τὴν γενικὴν μυώδη μάζαν κατὰ τὴν βάσιν του. Ὅταν ὁ μῦς συστέλληται, ἡ ἄκρα τῆς κεραίας μετὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἰσάγεται, ἀκολουθουμένη βαθμηδὸν ὑπὸ τοῦ ἀπολειπομένου μέρους, καθ' ὃν τρόπον ὁ δάκτυλος χειροκτίου δύναται νὰ εἰσελκυσθῇ καὶ ἐντελῶς νὰ ἀναστραφῇ. Τὸ κατώτερον καὶ μικρότερον ζεῦγος τῶν κεραιῶν ὑρίσταται ἀναστροφὴν καθ' ὃν τρόπον τὸ μεγαλήτερον ζεῦγος, ἀλλὰ αὗται στεροῦνται ὀφθαλμῶν—χρησιμεύουσαι κατὰ τὸ φαινόμενον, ἁπλῶς ὡς ὄργανα ἁφῆς. Ἄλλο περιεργότατον χαρακτηριστικὸν σχετικὸν πρὸς τὸν κοχλίαν καὶ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ εἶνε ὅτι ἐὰν αἱ κεραῖαι εἰς ἃς οὗτοι εἶνε προσκεκολλημένοι ἀποσπασθῶσιν, ὁ κοχλίας ἐὰν ἔχῃ ὑγιῶς, θέλει ἀναπτύξει ἐν διαστήματι περίπου ἑνὸς μηνὸς νέον ζεῦγος, ὅπερ θέλει ἐντὸς ὀλίγου προσλάβει τὸ μέγεθος τῶν καταστραφέντων καὶ θέλει ἐν δέοντι προμηθευθῇ ὀφθαλμούς.

* * *

Τίς ἡ καταλληλοτέρα πρὸς λουτρὸν ὥρα κατὰ τὴν ἡμέραν; Οἱ ἰατροὶ διαφωνοῦσι περὶ τούτου ὡς καὶ περὶ ἄλλων σπουδαίων ζητημάτων τῆς ἰατρικῆς, ἀλλ' ἐν γένει συμφωνοῦσιν, ὅτι ἀκριβῶς πρὶν ἤ τις κατακλιθῇ ἢ ἄμέσως ὅταν ἐγερθῇ τὴν πρωΐαν εἶνε ἡ καταλληλοτέρα ὥρα τῆς ἡμέρας πρὸς λουτρόν. Ἐὰν τὸ λουτρὸν εἶναι θερμόν, σχεδὸν πάντες συμφωνοῦσιν ὅτι ἡ ἁρμοδιωτέρα ὥρα πρὸς χρῆσιν τούτου εἶνε ἐν καιρῷ νυκτός, ἀκριβῶς πρὶν ἤ τις κατακλιθῇ. Ἐάν, ἀφ' ἑτέρου, τὸ λουτρὸν εἶναι ψυχρὸν ἢ χλιαρόν, ἐν γένει φρονοῦσιν ὅτι τὸ λουτρὸν δέον νὰ γίνηται ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς κλίνης ἔγερσιν, καθόσον τότε ἐνδυναμόνει τὸ σῶμα πρὸς ἐργασίαν. Ἡ δοκιμή, τοῦ ὅτι τὸ ψυχρὸν λουτρὸν ὠφελεῖ τὸν λουόμενον εἶνε ἡ θερμότης ἥτις ἀναπτύσσεται μετὰ τὴν χρῆσιν ἐκείνου, καὶ ἥτις καλεῖται ἀντίδρασις. Ἐὰν τοῦτο δὲν ἐπιτυγχάνηται ἀμέσως ἀφ' οὗ ὁ λουόμενος ἐξέλθῃ τοῦ ψυχροῦ λουτροῦ, εἶνε βέβαιον ὅτι ἔμεινεν ἐντὸς πλέον τοῦ δέοντος, ἐνῷ ἐὰν τοιαύτη θερμότης οὐδόλως ἀναπτυχθῇ, δύναται νὰ ἦναι βέβαιος ὅτι τὸ ψυχρὸν λουτρὸν δὲν συμβάλλεται εἰς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν του.

* * *

Ποῖον ἄνθος ζῇ περισσότερον ἀφ' οὗ κοπῇ; Τὸ εἶδος ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὠνομάσθη «Ἀείζωον». Τὰ ἄνθη τοῦ εἴδους τούτου διατηροῦνται ἐπὶ ἓν ἢ δύο ἔτη τοὐλάχιστον, ἀφ' οὗ κοπῶσι, οὐδεμίαν μείωσιν καλλονῆς ὑφιστάμενα, ἐὰν ἔχωσι τινα. Ταῦτα ὀφείλουν τὴν ἰδιότητα ταύτην εἰς τινα τῆς ὑφῆς αὐτῶν σκληρότητα, ἥτις ἔχει ὀλιγίστην ν' ἀπολέσῃ ἰκμάδα, καὶ ἥτις κατ' ἀκολουθίαν δὲν καταπίπτει ἢ παρακμάζει κατὰ τὴν ἐντελῆ ἀποξήρανσιν. Πλεῖστα ἐξ αὐτῶν φύονται ἐν τῇ Ἀφρικῇ. Ἐκ τῶν γνωστῶν ἡμῖν ἀνθέων, τὰ φυόμενα εἰς θέσεις ὑγρὰς καὶ ἑλώδεις ζῶσι περισσότερον ἄλλων. Ἐκ τούτων τὸ ἑλῶδες χρυσάνθεμον (νεκρολούλουδον) ὅπερ πάντοτε εὑρίσκεται εἰς ὑγρὰς τοποθεσίας, τὸ ἐνθύμιον τῶν παραποταμίων ὀχθῶν, καὶ τὸ ὑδρόβιον κρῖνον διατηροῦν τὴν ὡραιότητά των ἐπὶ μακρόν. Ὅταν κοπῶσι καὶ τεθῶσιν εἰς τὸ ὕδωρ, οἱ κάλυκες ἐξακολουθοῦσι νὰ ἀνοίγωσιν, ἐὰν δὲ τὸ ὕδωρ ἀνανεοῦται ἐκ διαλειμμάτων, θέλουσι μείνει δροσερὰ ἐπὶ τρεῖς ἑβδομάδας ἢ καὶ πλέον.

* * * *

Τροφὴ ἀντὶ φαρμάκου. Αἱ φακαῖ ἐμπεριέχουν μεγάλην ποσότητα σιδήρου πολὺ περισσότερον τοῦ ἰσχνοῦ βοείου κρέατος, διὸ πάντες οἱ λαμβάνοντες

σίδηρον ὡς φάρμακον, οἷαι ὠχραὶ καὶ λεπτοφυεῖς νεάνιδες, δέον νὰ τρώγωσι φακᾶς. Αὐταὶ εἰσὶν ἀνώτεραι πάσης σιδηρούχου σκευασίας, ἐνῷ ἀποτελοῦν ἐξαίρετον καὶ θρεπτικὴν τροφήν, χωρὶς νὰ μαυρίζωσι τοὺς ὀδόντας. Πρὸς τούτοις, αἱ φακαῖ προάγουν τὴν αὔξησιν τῆς κόμης τοῦ γενείου, καὶ τοῦ μύστακος. Ἔχομεν τούτου τρανὴν ἀπόδειξιν ἐν τῇ ἱερᾷ ἱστορίᾳ, διότι ἀναγινώσκομεν ὅτι ὁ Ἠσαῦ ἦτο δασύθριξ, ἡ δὲ κλίσις αὐτοῦ πρὸς τὰς φακᾶς εἶναι πασίγνωστος. Εὐγενεῖς νέοι, φαλακροὶ κύριοι, νεάνιδες χαριτόβρυτοι καὶ περικαλλεῖς, ἀλλ' ἔχουσαι σπανιοτρίχας πλεξίδας, εὐαρεστήθητε νὰ λάβητε τὰ ἀνωτέρω ὑπ' ὄψιν!

* * * *

Βλάπτει τὰ δένδρα ὁ κισσὸς ἕρπων ἐπ' αὐτά; «Ἀναμφιβόλως τὰ βλάπτει» λέγει ὁ Ghirley Hibberd. Τὰ περιελισσόμενα πρέμνα κωλύουσι τὴν κυκλοφορίαν τοῦ χυμοῦ ἐν τῷ φλοιῷ τοῦ δένδρου, τὸ ἄφθονον φύλλωμα ἐντὸς τοῦ ὁποίου τὸ ἕρπον φυτὸν ἀναπτύσσεται ἐν ᾧ ἀνέρχεται ἀφαιρεῖ τὸν ὑποστηρικτήν του τὸ φῶς καὶ τὸν ἀέρα, καὶ ἐπὶ τέλους ἐπέρχέται χαρακτηριστικὸς ἀγών, εἰς τὸν ὁποίον «ὁ ἁρπακτικὸς κισσὸς» ἀποβαίνει πάντοτε νικητής, καὶ κατεδαφίζει ἀδόξως τὸν ρωμαλέον του φίλον». Ὁ Ihakespeare φαίνεται αὐτὰ ταῦτα ἐφρόνει.

Ἐξ ἄλλου, τὸ ἐπιβλαβὲς τοῦ κισσοῦ ἐπὶ τῶν δένδρων ἀποτέλεσμα ἀπεκρούσθη ὑπὸ πολλῶν προσώπων, ὧν τινα ὑποστηρίζουν ὅτι αὐτὸς εἶνε ὠφέλιμος, διότι διατηρεῖ τὰ στελέχη των θερμά Εἶνε ἀναμφίβολον ὅτι, κατά τινας περιστάσεις, ἡ θερμότης ἡ παραγομένη ὑπὸ κισσώδους καλλύμματος δυνατὸν νὰ εἶνε εὐνοϊκὴ εἰς τὴν βλάστησιν. Ὅταν δὲ τὰ πρέμνα αὐτοῦ ἀνέρχωνται ἐπὶ τὸ στέλεχος δένδρου κατὰ παραλλήλους γραμμάς, μὴ ἕροντα ἢ μὴ περιστρεφόμενα περὶ αὐτό, οὕτως ὥστε νὰ σχηματίσωσιν εἶδός τι δικτυώματος ἐπὶ τοῦ φλοιοῦ, δύναται νὰ διαμείνῃ ἐκεῖ ἐπὶ πολλὰ ἔτη χωρὶς νὰ προξενήσῃ εἰς τὸ δένδρον σπουδαίαν βλάβην. Μετά τινα χρόνον ὅμως σχηματίζεται δικτύωμά τι καὶ ἐπειδὴ ὁ κορμός του δὲν ἐξακολουθεῖ ἐκτεινόμενος, ἐνῷ τὸ δικτύωμα τοῦτο διατελεῖ μόνιμον, τὸ δένδρον ἀδύνατον νὰ μὴ βλαβῇ πιεζόμενον ὑπὸ τῶν πρέμνων τοῦ κισσοῦ. Ὁπουδήποτε τὸ δικτύωμα τοῦτο σχηματισθῇ ἐπὶ τῶν σμικροτάτων κλάδων εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ δένδρου, ὁ θάνατος τούτου εἶνε βέβαιος ἐντὸς βραχέος χρόνου.

* * *

Ἀληθεύει ὅτι αἱ μέλισσαι ἔχουσιν ἐπιρροήν τινα ἐπὶ τῆς ὀπωροφορίας; Αἱ μέλισσαι ἐπιδρῶσι μεγάλως ἐπὶ τῆς ὀπωροφορίας, διότι κατὰ τὴν ἀναζήτησιν τοῦ μέλιτος φέρουν τὴν γύριν (τὴν γονιμοποιόν κόνιν) ἀπὸ ἄνθους εἰς ἄνθος, συντελοῦσαι τοιούτῳ τρόπῳ εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς γονιμότητος. Κύριός τις διατρίβων ἐν Παρισίοις εἰσήγαγε, τῷ 1883 κυψέλας τινὰς εἰς τὸν κῆπόν του, ὅπου ἐπὶ 20 ἔτη, 30 ὀπωροφόρα δένδρα, μεθ' ὅλην τὴν ἐπιμελῆ φροντίδα, δὲν ἐκαρποφόρησαν τὸ παράπαν. Μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν μελισσῶν, τὰ ἄπια καὶ τὰ μῆλα ἔβριθον ἐπὶ τῶν δένδρων, ἅπερ τέως εἶχον θεωρηθῇ ἄγονα. Εἶνε ἀλήθεια ἀναμφισβήτητος ὅτι, ἐὰν ἐτηροῦντο πλείονες μέλισσαι, ἤθελεν εἶναι μεγαλειτέρα ἡ εὐφορία εἰς πολλοὺς ὀπωροφόρους κήπους καὶ περιβόλια.

Βλέπομεν ὀπωροφόρον τινα κῆπον κατάλευκον ἐξ ἀνθέων, ἀλλὰ πλεῖστα τούτων καταρρέουν, καὶ οὐδέποτε δένουσι, διότι στεροῦνται τῆς ἐπισκέψεως μελισσῶν. Ὁ ἄνεμος συμβάλλεται πολύ, καὶ ἄλλα ἔντομα ἐπιβοηθοῦν, ἀλλ' ἐξ ὅλων τῶν ἐργατῶν μεταξὺ τῶν ἀνθέων ἡ μέλισσα εἶνε ἡ χρησιμωτέρα. Παρατηροῦμεν δὲ τοῦτο πολλάκις, διότι κατὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν ὀπωρῶν καὶ τὴν φύτευσιν μεγάλων κήπων, πολλοὶ γεωργοὶ ἐγκαθιδρύουσι μεγάλα μελισσοτροφεῖα, οὐχὶ χάριν τοῦ μέλιτος τοῦ ὑπὸ τῶν μελισσῶν παραγομένου, ἀλλὰ χάριν τῆς ὠφελείας τῆς ἐκ τούτων προσγινομένης εἰς τὰ ὀπωροφόρα δένδρα.

* * *

Πόσαι πόλεις ὑπάρχουσιν ἐν τῷ κόσμῳ ἐμπεριέχουσαι πλείονας τῶν ἑκατοντακισχιλίων κατοίκων; Ἡ ἔλλειψις ἀκριβοῦς γνώσεως καθ' ὅσον ἀφορᾷ πρὸς τὰς ἀφανεστέρας πόλεις τῆς Σινικῆς, καθιστᾷ ἀδύνατον νὰ δώσωμεν ἀκριβῆ ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐρώτησιν. Ἐξαιρουμένου τοῦ Οὐρανίου Κράτους, φαίνεται ὅτι ὑπάρχουν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἓξ πόλεις ἐν τῷ κόσμῳ ὧν ἑκάστη περιλαμβάνει πληθυσμὸν τοὐλάχιστον ἑκατὸν χιλιάδων. Πολιτειογράφοι τινὲς ὑπελόγισαν ὅτι ἡ Σινικὴ περιλαμβάνει οὐχὶ ὀλιγωτέρας τῶν ἑκατὸν πόλεων μετὰ πληθυσμοῦ τόσου μεγάλου οἷος οὗτος, ἀλλ' οἱ ὑπολογισμοί των ἀναμφιβόλως εἰσὶ λίαν ὑπερβολικοί. Φαίνεται δὲ πιθανώτερον ὅτι τριάκοντα ἢ τεσσαράκοντα Σινικαὶ πόλεις ἔχουσι τοσοῦτον πληθυσμὸν οἷος οὗτος καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ὑπάρχουν 206 μέχρι 216 πόλεων τοιαύτης σημασίας ἐν τῷ κόσμῳ, Ὑπάρχουν τριάκοντα πέντε πόλεις ὧν ἑκάστη ἔχει πληθυσμὸν ὑπὲρ τὸ ἥμισυ ἑκατομμύριον καὶ ὧν ὁ συλλήβδην πληθυσμὸς ἀνέρχεται εἰς τριάκοντα δύο μέχρι τριάκοντα τριῶν ἑκατομμυρίων ψυχῶν.

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΕΤΡΑΠΟΔΗΤΙ ΒΑΔΙΖΟΝΤΕΣ

Διηγοῦνται ὅτι τέκνον, ἀποσπασθὲν τῆς ἀνθρωπίνου κοινωνίας, καὶ διαιτώμενον μετὰ ζῴων, καθίσταται ὅμοιον αὐτοῖς κατὰ τὰς ἕξεις καὶ ὡς αὐτά, μεταχειρίζεται τὰ τέσσαρα μέλη πρὸς κινητοποίησιν. Τοῦτο ὅμως, ἀναιροῦσιν ἄλλοι περὶ τὴν θεωρίαν ἐνδιατρίβοντες, λέγοντες ὅτι τὸ κληρονομικὸν ὁρμέμφυτον ταχέως θέλει ἐπιβεβαιωθῇ, καὶ τὸ τέκνον ἀναδεχθῇ τὴν φυσικήν του θέσιν.

Ἐκ τῶν ἀφηγήσεων περὶ παίδων οἵτινες ἀνεκαλύφθησαν περιφερόμενοι ἐν ἀγρίᾳ καταστάσει ὡς τὰ θηρία τοῦ δάσους, προκύπτει ὅτι ἡ πρώτη θεωρία στηρίζεται ἐπὶ γεγονότων. Κατὰ τὸν δέκατον ὄγδοον αἰῶνα ἱκανὸς ἀριθμὸς παίδων εὑρέθησαν ἐν τοιαύτῃ καταστάσει, ὧν ἕκαστος, συλληφθεὶς καὶ συγχρωτι-

σθεὶς μετὰ τοῦ πολιτισμοῦ, παρέσχεν ἀφορμὴν ἐνδιαφερούσης ἰατρικῆς καὶ φιλοσοφικῆς μελέτης.

Τῷ 1334 παῖς τις εὑρέθη πλησίον τοῦ Κάσσελ, περιφερόμενος τετραποδητὶ ὡς οἱ λύκοι μεθ' ὧν συνέζη. Ἐδέησε δὲ νὰ προσδέσωσι μακρὰ ξύλα εἰς τὸ σῶμά του ὅπως κάμωσιν αὐτὸν νὰ τηρῇ εὐθυτενῆ θέσιν. Κατὰ τύχην μετηνέχθη εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Πρίγκηπος Ἐρρίκου, ἔνθα, μετὰ ὀλιγοχρόνιον πεῖραν τοῦ Αὐλικοῦ βίου καὶ τῶν αὐλικῶν, ἀπεφάνθη ὅτι ἐὰν ἐξήρτητο ἐξ ἑαυτοῦ, ἤθελε προτιμήσει νὰ ἐπανακάμψῃ πρὸς τοὺς πρώτους του συντρόφους, τοὺς λύκους, παρὰ νὰ ζῇ ἐν τῷ μέσῳ ἀνθρώπων. Ὥστε ἐὰν παραδεχθῶμεν τὴν μαρτυρίαν ἑνὸς ὅστις ἔχει στενοτέραν γνωριμίαν μὲ ταῦτα τὰ ζῷα, παρὰ μεθ' οἱουδήποτε ἄλλου ἀνθρωπίνου ὄντος, ὁ λύκος δὲν εἶνε, ἐπὶ τέλους, τόσον μοχθηρός, ὅταν τὸν γνωρίσητε.

Τῷ 1649 παῖς τις εὑρέθη ἐν Λιθουανίᾳ. Ἴσως εἶχεν ἐγκαταλειφθῆ καὶ ἀρεθῆ ἐν τῇ ἀπωλείᾳ παρὰ τῶν γονέων του, ὅταν δὲ ἀνεκαλύφθη, συνέζη μετά τινος φυλῆς ἄρκτων αἵτινες τὸν περιεποιοῦντο ὡς μέλος τῆς οἰκογενείας. Ἐβάδιζε διὰ τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν, προφέρων ἤχους μὴ ὁμοιάζοντας πρὸς τοὺς ἀνθρωπίνους. Μετά τινα ἔτη ὅταν ἐκομίσθη εἰς τὴν αὐλήν, τῆς Ἀγγλίας ἐδυσκολεύετο εἰσέτι μεγάλως νὰ κρατῇ ἑαυτὸν εὐθυτενῆ καὶ νὰ βαδίζῃ ὅπως ἄλλοι ἄνθρωποι.

Τῷ 1767, κυνηγοί τινες του Frauenmark ἐν τῇ κομητείᾳ Honterser, καταδιώκοντες ἄρκτους εἶδον ὅτι ἐν τῇ θέρμῃ τῆς κυνηγεσίας εἶχον εἰσδύσει εἰς ἓν τῶν κινδυνωδεστέρων καὶ ἐρημοτέρων μερῶν τοῦ ὄρους, εἰς τόπον ἔ θα, ἐπίστευον, ἀνθρώπινους ποῦς οὐδέποτε πρὶν ἐπάτησεν. Ἡτοιμάζοντο νὰ ἀποχωρήσωσιν ὅταν εἷς τῶν κυνηγῶν ἀνεκάλυψεν ἴχνη ἐπὶ τῆς χιόνος. Ἠκολούθησαν τὰ ἴχνη τὰ ὁποῖα ὡδήγησαν εἰς σπήλαιον ἐν ᾧ εὗρον κόρην καθ' ἃ ἐφαίνετο περίπου δεκαοκταετῆ.

Αὕτη οὐδένα ἦχον ἐξήνεγκεν, ἀλλὰ κατ' ἀρχὰς ἀντέστη σφόδρα ὅπως μὴ ἀπαχθῇ, ἄχρις οὗ, βλέπουσα τὰς προσπαθείας ἀνωφελεῖς, ἑκουσίως παρηκολούθησε τοὺς ἀγρεύσαντες αὐτήν, ὑφ' ὧν ἐκομίσθη εἰς τὸ ἐν Κάλπεν νοσοκομεῖον. Τὰ προσενεχθέντα αὐτῇ λιχνεύματα ἐνταῦθα ἀπερρίφθησαν, ἔτρωγεν ὅμως τὸν φλοιὸν τῶν δένδρων, ῥίζας, καὶ ὠμὸν κρέας μετ' ἀπληστίας. Ἀδύνατον ἦτο ν' ἀνακαλύψῃ τις πῶς ἀφέθη ἐπὶ τῶν παγερῶν ὀρέων, ἢ πῶς ὑπερησπίσθη κατὰ τῶν ἀγρίων θηρίων, καίτοι εἶνε δυνατὸν ὅτι, ὡς εἴρηται ἐν τοῖς προηγουμένοις παραδείγμασιν, ἐκείνη ἔζη ἐν ἁρμονίᾳ μετ' αὐτῶν.

Διέτριβεν κατὰ τὸ 1723 ἐν Luchtringer, χῆρος τις μετὰ τοῦ τέκνου του. Τοῦτο τὸ μειράκιον περιεπλανᾶτο εἰς τὰ δάση, ἀλλά, μετὰ μακρὰν περιπλάνησιν, διηυθύνθη εἴκαδε. Ὁ πατὴρ δὲ αὐτοῦ εἶχε νυμφευθῆ ἐν τῷ μεταξύ, καὶ ἡ μητρυιὰ ἀπεδίωξε τὸν υἱὸν εὐθὺς ἅμα ἐνεφανίσθη.

Μετὰ ἓν ἔτος ὁ Gurgeu Meyer, γαιοκτήμων ἐκ τοῦ Hamelin, εὗρεν εἰς τὸ δάσος μελανότριχα παῖδα, κατὰ τὸ φαινόμενον περίπου δωδεκαετῆ, βαδίζοντα τῇδε κακεῖσε τετραποδητί, ἀναρριχώμενον ἐπὶ τὰ δένδρα ὡς πίθηκος, καὶ τρεφόμενον διὰ χλόης καὶ βρύων. Ἡ περιβολή του συνίστατο ἐκ σμικροτάτου τεμαχίου χιτῶνος κρεμαμένου περὶ τὸν τράχηλόν του. Ὁ παῖς δὲν ἐνέδωκεν εἰς τὴν τοῦ γαιοκτήμονος πρόσκλησιν ἵνα πλησιάσῃ, εἰμὴ ὅταν ἐπαρουσίασεν ἓν μῆλον, ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ ὁποίου ἔδειξε σημεῖα ἐνδιαφέροντος, καὶ ἐνῷ ὁ γεωργὸς ἀπεχώρει ἐπιδεικνύμενος τὸ ὀπωρικόν, τὸν παρηκολούθει ἕως οὗ ἔφθασεν εἰς τὴν πόλιν, ἔνθα συνελήφθη καὶ εἰσήχθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

Οἱ τρόποι του κατ' ἀρχὰς δὲν ἦσαν κατάλληλοι διὰ τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς. Προσεπάθει διαρκῶς νὰ ἀναρριχᾶται ἔξω τῶν παραθύρων ἢ νὰ στηρίζηται ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ τῶν ἀγκώνων του. Τῷ ἤρεσεν ὁ φλοιὸς τῶν θαλερῶν κλώνων, ἡ χλόη δὲ καὶ τὰ κελύφη τῶν κυάμων ἦσαν ἐπίσης εὐάρεστα εἰς τὸν οὐρανίσκον του. Ὅταν τῷ ἐδίδετό τι πρὸς βρῶσιν. τὸ ὠσφραίνετο, καὶ ἔπειτα τὸ ἔτρωγεν ἢ τὸ ἀπέρριπτε κατὰ τὴν ἐτυμηγορίαν τῶν ὀσφραντικῶν νεύρων. Ὅταν ὠργίζετο προσεπάθει νὰ δάκνῃ, εὐπρεστεῖτο δὲ τύπτων τὸ στῆθός του, γενόμενος βιαιότερος κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην πρᾶξιν, ὅταν τῷ προσεφέροντο ὀπῶραι, κρόμμυα, ἢ λεπτοκάρυα.

Ἔμαθεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ συμπεριφέρηται ἀρκετὰ καλὰ ὥστε τῷ ἐπετρέπετο νὰ ἐξέρχηται εἰς τὴν πόλιν, ἔνθα ἐχαιρέτιζον αὐτὸν ἀσμένως οἱ ἀγυιόπαιδες, χορηγήσαντες αὐτῷ κατὰ τὴν πρώτην συνέντευξιν τὸν τίτλον τοῦ Πέτρου, τὸν ὁποῖον ἀκολούθως ἐσαεὶ ἔφερεν. Εἶχεν ἀντιπάθειαν εἰς τὰ ἐνδύματα, καὶ πάντοτε ἀπηλλάσσετο τῶν σανδαλίων του κατὰ πρώτην εὐκαιρίαν. Μία τῶν προσφιλῶν αὐτῷ διασκεδάσεων ἦτο τὸ ρίπτειν τὸ κάλυμμά του ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ Βέσερ, καὶ νὰ τὸ βλέπῃ πλέον πρὸς τὰ κάτω. Τῷ 1725 μετακληθεὶς ὑπὸ Γεωργίου Α'. ἀπήχθη εἰς τὸ Ἀνόβερ, καὶ ἀκολούθως εἰς τὸ Λονδῖνον, ἔνθα ἐτέθη ὑπὸ τὴν φροντίδα τοῦ Δόκτορος Arbuthnot.

Τέλος πάντων ὁ βασιλεὺς Γεώργιος παρέδωκεν αὐτὸν εἰς τὸν Θωμᾶν Φέν, γαιοκτήμονα εἰς τὸ Herefordshire, μετὰ ἐτησίου συντάξεως 30 λιρῶν. Οὐδέποτε ἔμαθε νὰ ὁμιλῇ, οὔτε ποτὲ ἐγέλασεν, ἀλλ' ἐτέρπετο ποικιλοτρόπως, οἷον πηδῶν ἢ κυλινδούμενος τῇδε κακεῖσε. Ἐσυνείθιζε νὰ περιπλανᾶται κατὰ τὴν ἄνοιξιν, τρεφόμενος κυρίως διὰ τῶν πρασίνων καλύκων δένδρων.

Ὁ Πέτρος ἀπέθανε τῷ 1785, ὑποτίθεται ἐκ λύπης ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ κυρίου του, τοῦ γαιοκτήμονος τοῦ διαδεχθέντος τὸν Φέν.

Παῖς τις παρετηρήθη κατὰ τὸ ἔτος 1798 περιπλανώμενος εἰς τὸ δάσος Cawne. Ἐγένετο ἀπόπειρα πρὸς σύλληψιν αὐτοῦ ἀνεπιτυχῶς, ἀλλ' ὕστερον ἀπό τινα ἔτη, τρεῖς κυνηγοὶ συλλαβόντες αὐτὸν τὸν ὡδήγησαν εἰς τινα γειτνιάζουσαν κώμην. Ἐν καιρῷ ὅμως, νυκτός, ἐπανῆλθεν εἰς τὰ ὄρη, ὅπου, περιβεβλημένος λεπτὸν χιτῶνα, διῆγε βίον ἄγριον κατὰ τὸν ἑπόμενον δριμὺν χειμῶνα. Ἐπὶ τέλους κατήντησε τυχοδιώκτης,

καὶ καταφυγὼν εἴς τινα κατῳκημένην οἰκίαν ἐζωγρήθη, καὶ περιωρίσθη τὸ πρῶτον ἐν τῷ νοσοκομείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀφρικανοῦ καὶ ἀκολούθως εἰς τὸ τοῦ Rhoding.

Ἡ σύλληψίς του διήγειρε μέγα ἐνδιαφέρον καθ' ἅπασαν τὴν χώραν, καὶ κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως ἀπήχθη εἰς Παρίσιους τῷ 1802. Ἀλλὰ δὲν προώοιστο νὰ γείνῃ φίλος τοῦ δημοσίου. Συμπεριεφέρετο ὡς ζῷον ἐν τῷ κλωβῷ, δάκνων καὶ ἀμύσσων τοὺς ἐνοχλοῦντας αὐτόν, ἐνῷ ἡ εὐμένεια οὐδόλως ἐπέδρα ἐπ' αὐτόν. Ἡ μόνη του ἡδονὴ συνίστατο εἰς τὸ εὐχαριστεῖν τὰ γευστικά του ὄργανα. Ὁ δόκτωρ Stard εἰς ὃν ἐνεπιστεύθη ἡ ἀνατροφή του, ἐδημοσίευσε διατριβὴν περὶ τῶν παραδεχθέντων μέσων ὅπως ἀπολυτρώσῃ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ καὶ ἠθικοῦ ἐξευτελισμοῦ εἰς ὃν κατέπεσεν. Ἐντὸς ἐννέα μηνῶν οἱ ἀγῶνες τοῦ ἰατροῦ ἐστέφθησαν ὑπὸ τῆς ἐπιτυχίας καθόσον ὁ πάσχων ἤρξατο νὰ ἐπιδεικνύῃ σημεῖα ὅτι κέκτηται σκέψιν τε καὶ μνήμην, ἀλλ' οὐδέποτε ἀπώλεσε τὸ δικαίωμα καὶ τὸν τίτλον τοῦ ὀνομάζεσθαι ὁ «Μικρὸς Ἄγριος» τοῦ Aveyrsn.

* * *

Μεταξὺ συζύγων. «Τί ἀξιόλογος σύζυγος εἶ σαι!» εἶπεν ἡ κυρία ὠργισμένη. «Σὺ ὀλιγώτερον φροντίζεις δι' ἐμὲ παρὰ δι' ἐκεῖνα τὰ ἠγαπημένα σου ζῷα. Κύτταξε τί ἔκαμες, ὅταν τὸ κυνάριόν σου ὁ Ἀζώρ, ἀπέθανεν.»

Ὁ σύζυγος (ἡσύχως) Νά! τὸν ἐβαλσάμωσα.»

Ἡ σύζυγος (ἠρεθισμένη). Σὺ δὲν ἤθελες κάμει αὐτὸ τὸ ἔξοδον δι' ἐμέ, ὄχι βέβαια.

ΕΚΚΕΝΤΡΙΚΟΙ ΙΑΤΡΟΙ

Αἱ συνταγαὶ τοῦ Abernelhy συνετάσσοντο ὅλαι μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι τὰ φυσικὰ νοσήματα προήρχοντο ὑπὸ στομαχικῶν καταχρήσεων.

«Ὕπαγε εἰς τὴν οἰκίαν σου» ἀνεφώνησε πρός τινα πάσχοντα ὅστις ὡμολόγησεν ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἔτρωγε καθ' ἑκάστην, «Τρῶγε ὀλιγώτερον, καὶ τὰ πάντα θὰ ἔχωσι καλῶς».

Κατ' ἄλλην τινὰ περίστασιν ὁ ἰατρός, ἀκραασθεὶς νευροπαθοῦς τινος, ἀπέδωκεν ἓν δίδραχμον, εἰπὼν σοβαρῶς «Ἰδού, Κυρία, ὑπάγετε νὰ ἀγοράσητε ἓν πηδητικὸν σχοινίον—οὐδὲν ἄλλο χρειάζεσθε».

Ὁ ἐκκεντρικὸς Ἰατρὸς Σκὼτ διέταξέ ποτε ἀσθενῆ τινα νὰ γευματίζῃ ἐνωρίς, νὰ μὴ πίνῃ πλέον ζύθον, καὶ νὰ διακόψῃ τὴν χρῆσιν τῆς νικοτιανῆς. Μετά τινα χρόνον ὁ πάσχων ἐπανῆλθε, παραπονούμενος ὅτι δὲν ᾐσθάνετο ἑαυτὸν καλά.

«Ὑμεῖς εἰσέτι λαμβάνετε νικοτιανὴν» εἶπεν ὁ Ἰατρὸς Σκώτ, παραχρῆμα ἀποκαλύψας ὅτι αἱ ὁδηγίαι του δὲν ἐξετελέσθησαν ὁλοσχερῶς, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἠναγκάσθη νὰ παραδεχθῇ τοῦτο. Λοιπὸν «ἄπελθε νὰ ἀποθάνῃς» εἶπεν ὁ ἰατρός.

Ἦτο κατάλληλος συνταγὴ ὁ ἄνθρωπος ἀνεχώρησε, ὑπέκυψεν εἰς τὰς προηγουμένας διαταγάς, καὶ ἔζησε μέχρι τοῦ ἐννενηκοστοῦ ἔτους.

Ὁ ἰατρὸς Ἰωάννης Bell, ἐξ Ἐδιμβούργου, ἐγίνωσκε πίνι τρόπῳ νὰ ἐλέγχῃ τοὺς ἀσθενεῖς του. Ἐν τινι περιστάσει ἔλαβε παρά τινος φίλου του ἐπιταγὴν ἀξίας πεντήκοντα δραχμῶν, δι' ὑπηρεσίας ἃς ἐθεώρει ἀξίας μείζονος ἀμοιβῆς.

Ἀπελθὼν τῆς οἰκίας ὁ ἰατρὸς Bell συνήντησε τὸν θυρωρὸν καὶ δοὺς αὐτῷ τὴν χρηματικὴν ἐπιταγήν, εἶπεν «Ἰδού, σὺ ἐκοπίασας πολὺ ἀνοίγων τὴν θύραν εἰς ἐμὲ—ἰδοὺ ἓν μικρὸν πρᾶγμα διὰ σέ». Ὁ ἐκπλαγεὶς θυρωρὸς ἐκόμισε τὴν ἐπιταγὴν εἰς τὸν κύριόν του, ὅστις ἐννοήσας τὸν ὑπαινιγμόν, ἔπεμψεν εἰς τὸν ἰατρὸν ἐπιταγὴν τριπλασίας ἀξίας.

«Λοιπόν, κύριε» ἠρώτησεν ὁ πρόεδρος τοῦ ναυτοσυμβουλίου νέον τινὰ ἰατρὸν ἀναφερόμενον «τί γινώσκετε περὶ τῆς ἐπιστήμης σας; Νὰ μὴ κάμνω τὸ συμβούλιον νὰ περιμένῃ, κύριε. Ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι εἷς ναύτης ἐρέρετο εἰς ὑμᾶς κατὰ τὴν μάχην τοὺς βραχίονας καὶ τὰς κνήμας ἀπεκεκομμένας διὰ σφαίρας, τί ἠθέλετε πράξει; Λέγετε ὀγλίγωρα» «Μὰ τὴν ἀλήθειαν» ἀπεκρίθη ὁ νέος ἰατρὸς «θὰ τὸν ἔρριπτον ἐκτὸς τοῦ πλοίου, καὶ θὰ ἐπροχώρουν πρός τινα ὃν ἠδυνάμην νὰ ὠφελήσω περισσότερον.

Τὸ σεβαστὸν συμβούλιον ἔρρηξε μέγαν γέλωτα, ὁ ἀναφερόμενος ἔλαβε τὸ πιστοποιητικόν του διὰ τὴν ἑτοιμότητα τοῦ πνεύματός του ἀπέναντι τοιούτου ζητήματος.

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΑ

Εὑρεθέντες εἰς Ἀμπελάκια κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ προφήτου Ἠλία μετέβημεν περὶ τὴν χαραυγὴν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς, μιᾶς τῶν κορυφῶν τῆς Ὄσσης, ὁμώνυμον ἐκκλησίαν ὅπως ἴδωμεν τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου.

Τὸ ὠχρὸν λυκόφως διερχόμενον διὰ τῶν φύλλων τὰ ὁποῖα ἔπαιζον μὲ τὴν πρωϊνὴν αὔραν, ἐφώτιζε τὴν ἄνοδον μας. Καὶ πολλοὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς μὲ ἡμᾶς ἰδέας κατεχόμενοι, ἢ θέλοντες ἁπλῶς νὰ καταλάβωσι θέσιν καλὴν ἐπὶ τοῦ ὀροπεδίου, εἶχον ἐκλέξει τὴν πρωϊνὴν αὐτὴν ὥραν ὅπως ἀνέλθωσιν ἐπὶ τῆς κορυφῆς, ὥστε καὶ ἡ ἄνοδος μας ἦτο ἀληθῆς πανήγυρις. Μόλις ἐφθάσαμεν ἔτρεξα εἰς τὴν ὄπισθεν τοῦ ναΐσκου ἀπόκρημνον κορυφήν, ὁπόθεν καὶ μόνον ὁ ὁρίζων εἶνε ἀνοικτὸς καὶ ἠδυνάμην ἐν ἀνέσει νὰ θαυμάσω τὸ ὡραῖον θέαμα. Δὲν ἐπρόφθασα νὰ καθίσω καὶ ἡ Ἠὼς ἀνοίξασα τὰς χρυσᾶς πύλας τοῦ οὐρανοῦ ἐπέχυσε τὴν λάμψιν αὐτῆς ἐπὶ τῶν κορυφῶν τοῦ Ὀλύμπου. Ἦτο τοῦτο φίλημα ἁγνὸν ὅπερ εὐσεβὴς καὶ φιλόστοργος θυγάτηρ, ἐγειρομένη τοῦ ὕπνου ἀποθέτει ἐπὶ τῆς πολιᾶς κεφαλῆς σεβαστοῦ πατρός. Κατόπιν τὸ ἅρμα τοῦ Ἡλίου ἐξερχόμενον τῆς θαλάσσης ἀνήρχετο σιγὰ τὴν ἀνωφερῆ ὁδὸν τοῦ ὁρίζοντος, ἐπιχέων γλυκεῖαν λάμψιν καὶ φαιδρότητα εἰς τὸ σύμπαν. Οὐδεὶς μεγιστὰν βασιλεὺς ἢ αὐτοκράτωρ ἐχαιρετίσθη ποτὲ τόσον ἐγκαρδίως καὶ ὁμοφώνως, ὅπως ὁ Ἥλιος ἅμα τῇ ἐμφανίσει του. Ἡ αὔρα διήρχετο γοργὴ διὰ τῶν

φύλλων τοῦ ἀπεράντου δάσους ὡς νανήγγελλενεὶς αὐτὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ζωογόνου ἡλίου καὶ ἐκεῖνα ὑποκλίνοντα πρὸ αὐτοῦ, ἐψιθύριζον γλυκεῖαν προσευχήν.

Τὰ πτηνὰ ἐκελάδουν ἁρμονικώτατα χαιρετίζοντα τὴν ἀνατολήν του, τὰ πρόβατα ἐβέλαζον καὶ ἡμεῖς ἐκστατικοὶ ἐκ τοῦ ἐπιβλητικοῦ μεγαλείου τῆς ἐμφανίσεως τοῦ βασιλέως τῆς ἡμέρας, ἐξεφέρομεν ἐπιφωνήματα θαυμασμοῦ. Τὸ πᾶν ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ ζωὴν καὶ τὸ δάσος καὶ ὁ ἀπέναντι Ὄλυμπος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὡς ἀμανῖται εἶναι διεσπαρμένα μαγευτικὰ χωρία, καὶ ἡ πεδιάς κατοπτριζομένη εἰς τὰ νάματα τοῦ Πηνειοῦ της, ὅστις κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἐφαίνετο ὡς μία μάζα λευκή, ἤρχισε καὶ αὐτὴ νὰ ἐκδιώκῃ τῇ βοηθείᾳ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων τὴν πυκνὴν ὀμίχλην καὶ ν' ἀφίνῃ εἰς ἡμᾶς νὰ διακρίνωμεν μὲ γυμνοὺς ὀφθαλμοὺς ὅλην τὴν ἔκτασίν της, τὰ ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Πηνειοῦ ἁλιευτικὰ πλοιάριά της, τὰ ὄρη τῆς Χαλκιδικῆς καὶ μέρος τοῦ ὑπερηφάνου Ἄθω πρὸ τοῦ ὁποίου ἐταπεινώθη ὁ πλέον ὑπερήφανος βασιλεὺς τῆς γῆς. Ἀτυχῶς ἀτελῶς δύναμαι νὰ περιγράψω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον αἰσθάνομαι διὰ τὸ πρὸ ἐμοῦ μαγευτικὸν θέαμα.

Ἡ πανήγυρις ἦτο ζωηροτάτη διότι ἐκτὸς τῶν ἐντοπίων καὶ πολλοὶ ξένοι εἶχον προσέλθει καὶ μάλιστα ἐκ Λαρίσσης. Ταύτην ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ ἐπίσκοπος Πλαταμῶνος Ἀμβρόσιος καὶ ὁ ἀρχηγὸς κ. Ζυμβρακάκης. Περὶ τοὺς 40 ἀμνοὺς ἐψήνοντο ὑπὸ τὰ δένδρα. Τὸ μετὰ μεσημβρίαν θέαμα ἦτο τερπνότατον. Τὸ δάσος ἀντελάλει ἐκ τῶν ἀσμάτων καὶ τῶν ἐγχωρίων ὀργάνων διὰ μέσου τῶν πυκνοφύλλων δένδρων ἔβλεπέ τις τοὺς ἐγχωρίους χορούς. Ἦτο φανταστικὸν πανόραμα. Ὁ Διόνυσος μὲ ὅλον τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ ἐφαίνετο ὡς νὰ ἐξύπνησε τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ προσεκάλει εἰς εὐωχίαν τὰς Δρυάδας καὶ Ἀμαδρυάδας, ἡ δὲ Ἠχὼ ἐπανελάμβανε τὰ ἄσματα καὶ τὴν μουσικήν. Οὕτω διήλθομεν τὴν ἡμέραν ἐν ἀδιαπτώτῳ εὐθυμίᾳ.

Ἀμαλία Παπασταύρου.

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Θέλουν νὰ γείνωσιν Ἀμαζόνες. Γυναῖκες τινὲς ἐν Γαλικίᾳ τῆς Αὐστρίας ὑπέβαλον εἰς τὸν αὐτοκράτορα Φραγκίσκον Ἰωσὴφ ἀναφοράν, διατετυπωμένην ὡς ἕπεται. «Μεγαλειότατε, ἡμεῖς αἱ γυναῖκες τῆς Γαλικίας, γονυπετεῖς παρὰ τοὺς πόδας τοῦ θρόνου, προσάγομεν τὴν ἔνθερμον ἡμῶν αἴτησιν. Ἐπειδὴ τό γε νῦν ἔχον, πᾶς ἀνὴρ νέος ἢ γέρων, ὑπόκειται εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἡμεῖς, πολλάκις εὐρωστότεραι καὶ γενναιότεραι τῶν θηλυπρεπῶν ἀνδρῶν, φρονοῦμεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀποκλεισθῶμεν ταύτης. Τὰ ἐν χρήσει νῦν ὅπλα εἰσὶ καλῶς κατεσκευασμένα καὶ εὔκολα εἰς τὸν χειρισμόν. Ἡμεῖς λοιπὸν καθικετεύομεν τὴν Υ. Μ. νὰ συστήσῃ σῶμα ἐθελοντῶν Ἀμαζόνων».

* * *

Εἴκοσι χιλιάδες λίραι δι' ἓν βιβλίον. Εἴκοσι χιλιάδες λίραι εἶνε ἀξιόλογος τιμὴ πρὸς πληρωμὴν ἑνὸς βιβλίου, ἔστω ὅτι ἐμπεριέχει 129 ὁλοσελίδους εἰκονογραφίας. Τοῦτο εἶνε τὸ ἀντίτιμον ὅπερ ὁ αὐτοκράτωρ Akbar ἐπλήρωσε δὲ ἓν ἀντίτυπον Περσιστὶ γεγραμμένον τῆς ἱστορίας τοῦ Ράμα. Τοῦτο ἐμπεριέχει εἰκόνας γενομένας ὑπὸ τῶν ὑπερόχων καλλιτεχνῶν τῶν κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας αἵτινες περικοσμοῦνται θαυμασίως ὑπὸ τῆς Περσικῆς τέχνης. Αἱ σφραγῖδες τριῶν Αὐτοκρατόρων εἰσὶ προσηρτημέναι εἰς τὴν πρώτην καὶ τελευταίαν σελίδα τοῦ βιβλίου αἱ δὲ εἰκόνες εἰσὶν ὑπογεγραμμέναι ὑπὸ τῶν καλλιτεχνῶν αὐτῶν. Τὸ βιβλίον ἀνήκει εἰς τὸν συνταγματάρχην Χάνα.

* * *

Πόσοι ἵπποι διατηροῦνται πρὸς στρατιωτικοὺς σκοποὺς ἐν Εὐρώπῃ; Περίπου τετρακόσιαι ἢ πεντακόσιαι χιλιάδες, αὗται ὅμως ἀποτελοῦν σμικροτάτην μερίδα τῶν ἵππων οἵτινες ἠδύναντο νὰ ὁδηγηθῶσιν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης ὑπὸ τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς Εὐρώπης ἐν περιπτώσει ἐκρήξεως πολέμου. Κατά τινα καταλογον ἄρτι δημοσιευθέντα, ὁ χρήσιμος πρὸς στρατιωτικοὺς σκοποὺς ἀριθμὸς ἵππων ἐν Εὐρώπῃ ἐν περιπτώσει ἀνάγκης ἀνέρχεται ὑπεράνω τῶν τριάκοντα τριῶν καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίων (ἐξαιρουμένων δύο καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίων ἡμιόνων) πλέον δὲ τοῦ ἡμίσεος ἀριθμοῦ τῶν ὁποίων εὑρίσκονται ἐν Ρωσσίᾳ.

* * *

Τὰ περὶ σιγάρου. Ἐάν τις καπνίζῃ τὸ σιγάρον του τόσον μόνον ὥστε νὰ μένῃ ἀνημμένον, εὐφραίνεται δε ὅταν τὸ ἐξάγῃ ἐκ τοῦ στόματος διὰ νὰ παρατηρῇ τὴν ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ περιστροφὴν τοῦ καπνοῦ, θεωρήσατε αὐτὸν ὡς ἥσυχον ἄνθρωπον. Προφυλάττεσθε ἀπὸ ἐκεῖνον ὅστις οὐδέποτε καταλαμβάνει τὸ σιγάρον του, ἀδιαφορῶν ἐὰν ἀνάπτῃ ἢ μή, οὗτος εἶνε ψυχρὸς σκεπτικὸς καὶ ἀπαιτητικός. Ὁ καπνίζων ὀλίγον, ὁ ἀναπαυόμενος ὀλίγον ὁ ψαύων τὸ σιγάρον πλέον ἢ ἧττον εὐκόλως συγκινεῖται ὑπὸ τῶν περιστάσεων. Ἐὰν τὸ σιγάρον σβέννυται συχνὰ ὁ καπνιστὴς ἔχει ψυχὴν λίαν ἀγαθήν, «εἶνε ἄνθρωπος εὐχάριστος» ζωηρὸς τὸ πνεῦμα. εὐτράπελος, τὴν γλῶσσαν, καὶ ἐν γένει ταμεῖον ἀξιολόγων ἀνεκδότων. Ὁ νευρώδης ὅστις ψαύει τὸ σιγάρον του πολύ, εἶνε παίγνιον τῶν ἀνθρώπων. Ὅταν τις κρατῇ τὸ σιγάρον διαρκῶς μεταξὺ τῶν ὀδόντων του, μασσᾷ αὐτὸ ἐκ διαλειμμάτων μὴ φροντίζων ἐὰν ἀνάπτῃ εἶνε τὰ χαρακτηριστικὰ ἀνθρώπου ἔχοντος τὴν ἰσχυρογνωμοσύνην τῶν μολοσσῶν κυνῶν. Ὁ κουφόνους στηρίζει τὸ σιγάρον ἐκ τῆς ἄκρας, ὁ δὲ πεπειραμένος καπνιστὴς διευθύνει αὐτὸ ἐπ' εὐθείας σχεδὸν κατ' ὀρθὴν γωνίαν πρὸς τὴν πορείαν του.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ ἐν Ἀθ[illegible]ναις κ. κ. συνδρομηταὶ ἡμῶν, ὅσοι κα[illegible] Σεπτέμβριον μετοικήσωσι, νὰ δηλώσω[illegible] ἡμῖν τὴν ὁδὸν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς νέ[illegible] αὐτῶν κατοικίας.